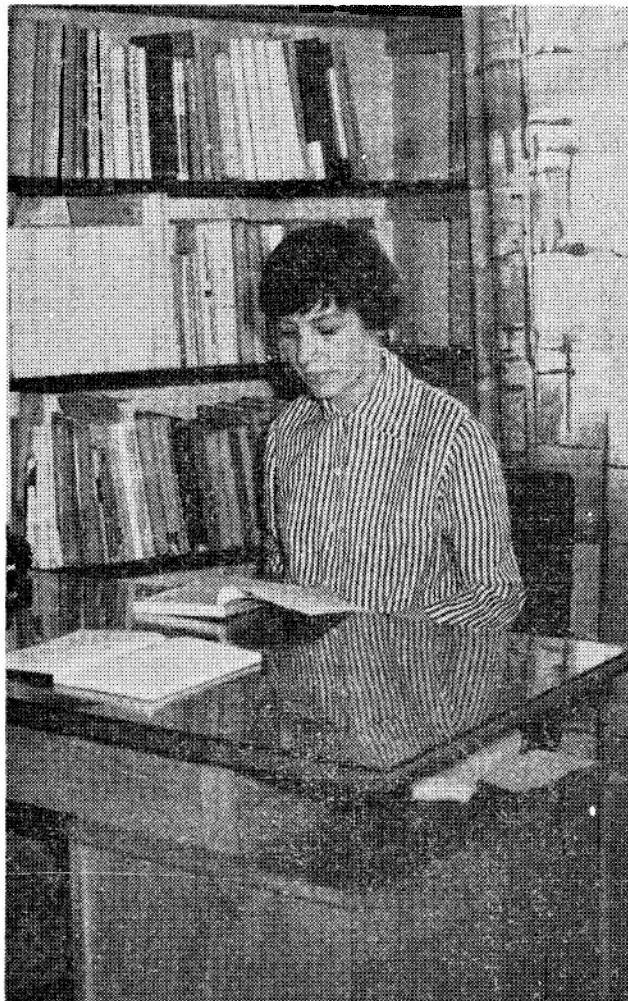

Irena Wolniewicz

Irena Wolniewicz, z domu Ryl, wieloletnia pracownica Oddziału Bibliotek Zakładowych Biblioteki Głównej UMCS, urodziła się w rodzinie robotniczej dnia 14 sierpnia 1932 roku, w miejscowości Holendry na Wołyniu. W latach 1939—43 uczęszczała do tamtejszej szkoły powszechnej. Warunki panujące na ówczesnych pol-

skich ziemiach wschodnich zmusiły Ją do przerywania nauki i zmiany miejsca zamieszkania. W roku 1945 znalazła się wraz z matką w Lublinie, gdzie kontynuowała naukę.

Z powodu ciężkich warunków materialnych zmuszona była już w wieku 14 lat podjąć pracę zarobkową. Jej pierwszym zakładem pracy była Biblioteka Związku Zawodowego Pracowników Spółdzielczych. Jednocześnie uczęszczała do szkoły wieczorowej, a następnie do Technikum Finansowego, które ukończyła w 1952 r.

Już wtedy postanowiła związać się na stałe z zawodem bibliotekarskim. W 1951 roku ukończyła miesięczny kurs bibliotekarski w Jarocinie, a w 1952 r. zmieniła pracę, zatrudniając się w Bibliotece Technicznej w Fabryce Samochodów Ciężarowych w Lublinie. Pracowała tam do grudnia 1961 r. W czasie pracy w FSC ukończyła roczny kurs korespondencyjny dla pracowników fachowych bibliotek zakładowych.

Dnia 1 kwietnia 1963 r. została zaangażowana do pracy w Bibliotece Głównej UMCS, na stanowisku bibliotekarza. Po wstępnym przeszkoleniu, w latach 1964—1967 prowadziła wypożyczalnię podręczników w Chatce Żaka. Po zlikwidowaniu tej placówki pracowała w bibliotece Zespołu Katedr Matematyki. Jednocześnie podjęła studia eksternistyczne z zakresu filologii polskiej, których nie ukończyła z powodu trudnych warunków rodzinnych i złego stanu zdrowia.

1 sierpnia 1971 r. została awansowana na starszego bibliotekarza. W listopadzie 1974 r. przeszła do pracy w bibliotece Instytutu Nauk Politycznych. W tym czasie zaczęła podupadać na zdrowiu i z tego względu w październiku 1980 roku przeszła na rentę inwalidzką. Zmarła w czerwcu 1983 r.

Irena Wolniewicz była pracownikiem bardzo zaangażowanym, pełnym zapału i zamiłowania do pracy bibliotekarskiej. Na szczególne podkreślenie zasługuje Jej miły, bardzo życzliwy stosunek do czytelników i współpracowników. Oto jak pisał w 1968 roku w swojej opinii o Niej prof. A. Bielecki: „Ze swej strony mogę stwierdzić, że z obowiązków wywiązuje się znakomicie. (...) Jest bardzo operatywna, pracuje szybko i bezszmerowo. Objawia dużo zapału i zamiłowania w pracy bibliotekarskiej. Jest nader uczynna i koleżeńska. Wzbudziła wiele sympatii i uznania wśród pracowników Katedry i osób korzystających z czytelni. Z całego biegu spraw w bibliotece wnioskuję, że jest naprawdę pod względem fachowym przygotowanym i wyszkolonym pracownikiem”.

Nie jest to odosobniona opinia o Irenie Wolniewicz. Podobne zdanie mieli o Niej profesorowie i pracownicy Uniwersytetu, którzy zetknęli się z Nią i Jej pracą w okresie, kiedy cieszyła się dobrym zdrowiem. Byli to: prof. Włodzimierz Żuk, prof. Jan Krzyż, a także dyrektorzy Biblioteki Głównej UMCS.

Dowodem uznania dla pracy Ireny Wolniewicz były liczne, przyznawane Jej niemal co roku, nagrody rektorskie.

Ciężka, szybko postępująca choroba odebrała Jej siły i zmusiła do rozstania się z umiłowaną pracą, a następnie — z życiem.

Krystyna Biłska